

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 7. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora (Narodne novine, broj 28/96), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 27. svibnja 2004. godine donijela

ODLUKU

o pokretanju postupka za sklapanje Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Tunisa o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja

I.

Na temelju članka 138. Ustava Republike Hrvatske pokreće se postupak za vođenje pregovora i sklapanje Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Tunis o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja (u daljnjem tekstu: Ugovor o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja).

II.

Republika Tunis predstavlja jednog od manje značajnih trgovinskih i gospodarskih partnera Republici Hrvatskoj. Prema pokazateljima Državnog zavoda za statistiku, ukupna robna razmjena Republike Hrvatske s Republikom Tunisom iznosila je u 2003. godini 13,8 milijuna USD, od čega je izvoz bio 6,8 milijuna USD, a uvoz 7 milijuna USD. Strukturu hrvatskog izvoza u Tunis, u 2003. godini, činili su: naftna i mineralna ulja, celuloza i otpaci od papira, cijevi, stapni motori s unutarnjim izgaranjem, strojevi i uređaji za građevinarstvo, te uređaji za rasvjetu; dok su strukturu uvoza činili: sirovci mineralni, odjeća, obuća, oprema za distribuciju električne energije, pribor za pisanje, te voćne svježe ili suho. U oblasti ulaganja nije registrirana prisutnost tuniske strane na hrvatskom tržištu, međutim hrvatske firme su prisutne u Tunisu i to CROSCO na remontu i eksploataciji naftnih bušotina na kopnu i moru, te Đuro Đaković na izgradnji cementara.

S obzirom da postoji mogućnost još boljeg razvitka gospodarskih odnosa u svim industrijskim granama i djelatnostima, poticanje i uzajamna zaštita ulaganja u obje države mogli bi doprinijeti stvaranju pretpostavki za daljnji rast i unaprjeđivanje gospodarskih odnosa.

III.

Sklapanje Ugovora o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja predlaže se radi unaprjeđenja i poboljšanja ukupnih gospodarskih odnosa. Ugovor o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja jasno izražava dvostrani interes za poticanje i uzajamnu zaštitu ulaganja.

IV.

Prihvaća se Nacrt ugovora o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja, kao osnova za vođenje pregovora .

Nacrt ugovora iz stavka 1. ove točke, sastavni je dio ove Odluke.

V.

Određuje se izaslanstvo Republike Hrvatske za vođenje pregovora u sljedećem sastavu:

- pomoćnik ministra gospodarstva, rada i poduzetništva;
- predstavnik Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva;
- predstavnik Ministarstva vanjskih poslova;
- predstavnik Ministarstva financija.

Troškovi za rad izaslanstva obuhvaćaju troškove vođenja pregovora, a osigurati će se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

VI.

Ovlašćuje se ministar gospodarstva, rada i poduzetništva da, u ime Vlade Republike Hrvatske, potpiše Ugovor o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja.

VII.

Izvršavanje Ugovora o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz državnog proračuna Republike Hrvatske.

VIII.

Ugovor o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja ne zahtijeva donošenje novih ili izmjenu postojećih zakona, odnosno ne podliježe potvrđivanju po članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Klasa: 404-01/04-03/02

Urbroj: 5030115-04-1

Zagreb, 27. svibnja 2004.

TAJNICA

Jagoda Premužić

PREDSEDNIK

Dr. sc. Ivo Sanader

UGOVOR

IZMEĐU

VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

I

VLADE REPUBLIKE TUNIS

O POTICANJU I UZAJAMNOJ ZAŠTITI ULAGANJA

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Republike Tunis (u nastavku teksta ugovorne stranke);

želeći poticati veću međusobnu gospodarsku suradnju glede ulaganja državljana i pravnih osoba jedne ugovorne stranke na teritoriju druge ugovorne stranke;

svjesne da će dogovor o statusu koji treba pripasti takvom ulaganju poticati tijekom privatnog kapitala i gospodarski razvoj ugovornih stranaka;

suglasne da će stabilni okvir za ulaganja maksimalizirati djelotvorno korištenje gospodarskih izvora i poticanje poslovne inicijative na tom području;

odlučivši sklopiti Ugovor o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja

ugovorile su kako slijedi:

CLANAK 1. Definicije

Za potrebe ovog Ugovora:

1. Izraz "ulaganje" znači svaki oblik imovine koju ulagatelji jedne ugovorne stranke ulažu na teritoriju druge ugovorne stranke sukladno njenim zakonima i propisima te uključuje poglavito, iako ne isključivo:
 - a) pokretnu i nepokretnu imovinu, kao i sva ostala stvarna prava, kao što su hipoteke, prava zadržaja, založna prava, plodouživanje i slična prava;
 - b) dionice, udjele i zadužnice društva i svaki drugi oblik sudjelovanja u društvima;
 - c) potraživanja u novcu ili u bilo kojoj činidbi koja ima gospodarsku vrijednost;
 - d) prava intelektualnog vlasništva, kako su definirana u višestranim ugovorima sklopljenim pod okriljem Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo, u mjeri u kojoj su obje ugovorne stranke njihove stranke, a koja uključuju, ali se ne ograničavaju na prava industrijskog vlasništva, autorska i srodna prava, zaštitne znakove, patente, industrijski dizajn i tehničke postupke, prava biljnih vrsta, know-how, poslovne tajne, trgovačka imena i ugled;
 - e) pravo na poduzimanje svake gospodarske i poslovne aktivnosti sukladno zakonu i ugovoru, uključujući koncesije za istraživanje, njegovanje, vadenje i eksploataciju prirodnih dobara.

Svaka promjena oblika u kojem se imovina ulaže ili ponovno ulaže ne utječe na njenu prirodu kao ulaganja, pod uvjetom da je promjena načinjena u skladu sa zakonima i propisima zemlje domaćina.

2. Izraz "ulagatelj" u odnosu na obje ugovorne stranke znaci:
 - a) fizicku osobu koja ima državljanstvo ugovorne stranke koja ulaže na teritoriju druge ugovorne stranke;
 - b) inkorporiranu pravnu osobu, osnovanu ili na drugi način pravovaljano organiziranu u skladu sa zakonima i propisima ugovorne stranke koja ulaže na teritoriju druge ugovorne stranke.
3. Izraz "povrati" znaci prihode ostvarene ulaganjem, a uključuje poglavito, iako ne isključivo: dobit, dividende, kamate, dobitke od kapitala, tantijeme i druge naknade.
4. Izraz "slobodno prenosiva valuta" znaci bilo koju valutu koju Medunarodni monetarni fond povremeno odredi kao slobodno upotrebljivu valutu, sukladno Ugovoru Medunarodnog monetarnog fonda i svakoj njegovoj izmjeni.
5. Izraz "teritorij" znaci kopneni teritorij, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje nad kojima odnosna ugovorna stranka vrši, u skladu s međunarodnim pravom, svoja suverena prava i jurisdikciju.

CLANAK 2.

Poticanje i dopuštanje ulaganja

1. Svaka ugovorna stranka, ovisno o svojoj opciji politici, potice i stvara povoljne uvjete za ulagatelje druge ugovorne stranke da ulažu na njezinom teritoriju te u skladu sa svojim zakonima i propisima dopušta takva ulaganja.
2. Radi poticanja uzajamnih tijekova ulaganja svaka ugovorna stranaka nastoji, na zahtjev bilo koje od ugovornih stranaka, drugu ugovornu stranku izvijestiti o mogućnostima ulaganja na svom teritoriju.
3. Svaka ugovorna stranka ispituje, sukladno svojim zakonima i propisima koji se odnose na ulazak, boravak i rad fizičkih osoba, u dobroj vjeri i uz dužno razmatranje, bez obzira na državljanstvo, zahtjeve konzultanata ili stručnjaka koje je angažirao ulagatelj i glavnog osoblja, uključujući najviše menadžersko i tehničko osoblje koje je zaposleno za potrebe ulaganja na njenom teritoriju, radi ulaska, privremenog boravka i rada na njenom teritorij. Neposrednim članovima uže obitelji takvog glavnog osoblja također se dodjeljuje jednak tretman glede ulaska i privremenog boravka u ugovornoj stranci domaćinu.

CLANAK 3.

Zaštita ulaganja

1. Svaka ugovorna stranaka na svom teritoriju pruža punu pravnu zaštitu i sigurnost, u skladu sa svojim zakonima i propisima, ulaganjima ulagatelja druge ugovorne stranke i ne ometa nerazumnim ili diskriminirajućim mjerama upravljanje, održavanje, korištenje, uživanje, širenje, prodaju ili likvidaciju takvih ulaganja.

2. Obje ugovorne stranke poštuju svaku drugu obvezu koju su eventualno preuzele u odnosu na ulaganja ulagatelja druge ugovorne stranke.
3. Ulaganjima ili povratima ulagatelja bilo koje ugovorne stranake na teritoriju druge ugovorne stranke odobrava se pošten i pravičan tretman.

CLANAK 4.

Nacionalni tretman i tretman najpovlaštenije nacije

1. Nijedna ugovorna stranaka na svom teritoriju ne odobrava ulaganjima i povratima ulagatelja druge ugovorne stranke manje povoljan tretman od onoga koji pruža ulaganjima i povratima svojih vlastitih ulagatelja, ili ulaganjima i povratima ulagatelja neke treće države, što god je povoljnije za ulagatelje.
2. Nijedna ugovorna stranaka na svom teritoriju ne odobrava ulagateljima druge ugovorne stranke, a u svezi s upravljanjem, održavanjem, uživanjem, korištenjem ili raspolaganjem njihovim ulaganjem, manje povoljan tretman od onoga koji pruža svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima neke treće države, što god je povoljnije za ulagatelje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog clanka ne tumace se tako da obvezuju jednu ugovornu stranku da na ulagatelje druge ugovorne stranke proširi korist od bilo kojega tretmana, prednost od bilo kojeg tretmana, prednost ili pogodnost koje je prva ugovorna stranka odobrila temeljem:
 - a) svake postojeće ili buduće carinske ili gospodarske unije, područja slobodne trgovine ili nekog drugog gospodarskog regionalnog sporazuma kojeg je jedna od ugovornih stranaka sada ili bi to mogla postati u budućnosti;
 - b) svakog međunarodnog ugovora ili dogovora koji se u cijelosti ili dijelom odnosi na oporezivanje.

CLANAK 5.

Izvlaštenje

1. Nijedna ugovorna stranka ne poduzima bilo kakvu mjeru nacionalizacije ili izvlaštenja, bilo izravno ili neizravno, ili bilo kakvu mjeru sličnog učinka za ulaganje ulagatelja druge ugovorne stranke, osim ako je udovoljeno sljedećim uvjetima:
 - a) mjere su poduzete u javnom interesu i po zakonom propisanom postupku;
 - b) mjere nisu diskriminacijske;
 - c) poduzete su mjere za pravednu naknadu. Takva naknada:
 - predstavlja stvarnu vrijednost pogodnih ulaganja te se, kako bi bila djelotvorna za tražitelje prava, plaća i postaje bez odgadanja prenosiva na teritorij ugovorne stranke tražitelja prava ili bilo koje druge zemlje o kojoj se tražitelji prava i ugovorna stranka koja vrši izvlaštenje dogovore; i

- uključuje iznos za odgovarajuću nadoknadu za svako odgađanje plaćanja do kojeg može doći od datuma izvlaštenja do datuma stvarnog plaćanja, pod uvjetom da se ulagatelj o kojem je riječ ne može s pravom smatrati odgovornim za odlaganje plaćanja.
- d) ugovorne stranke jamce da se transfer o kojem je riječ u stavku c) izvršava u slobodno prenosivoj valuti koju odaberu tražitelji prava.
2. Zakonom propisani postupak uključuje, poglavito, pravo ulagatelja ugovorne stranke, koji tvrdi da je pogodan izvlaštenjem druge ugovorne stranke, da mu sudsko tijelo ili neko drugo nadležno i neovisno tijelo druge ugovorne stranke pravovremeno ispita njegov slučaj, uključujući vrednovanje njegova ulaganja i plaćanje naknade sukladno odredbama ovog članka.

CLANAK 6.

Naknada za štetu ili gubitak

1. Kada ulaganja ulagatelja jedne od ugovornih stranaka pretrpe gubitak ili štetu uslijed rata ili drugog kružanog sukoba, građanskih nemira, izvanrednog stanja u zemlji, ustanka, nereda ili sličnih događaja na teritoriju druge ugovorne stranke, potonja im ugovorna stranka pruža tretman glede restitucije, odštete, naknade ili drukcijeg rješenja, ne manje povoljan od onog kojeg potonja ugovorna stranka pruža svojim vlastitim ulagateljima ili ulagateljima neke treće države, što god je povoljnije za ulagatelje.

CLANAK 7.

Prijenosi

1. Svaka ugovorna stranka osigurava da sva plaćanja koja se odnose na ulaganje na njenom teritoriju ulagatelja druge ugovorne stranke budu slobodno prenosiva bez prekomjernih odgađanja. Takvi prijenosi uključuju, poglavito, iako ne isključivo:
- a) temeljni kapital i dodatne iznose za održavanje i povećanje ulaganja;
 - b) povrate;
 - c) plaćanja prema ugovoru, uključujući zajam u svezi s ulaganjem;
 - d) prihode od prodaje te cjelokupne ili djelomične likvidacije ulaganja;
 - e) plaćanja naknade iz članaka 6. i 8. ovog Ugovora;
 - f) plaćanja koja su proizišla iz rješenja ulagackog spora iz članaka 10. i 11. ovog Ugovora;
 - g) plaće i ostale zarade osoblja angažiranog iz inozemstva u svezi s ulaganjem u skladu sa zakonima i propisima ugovorne stranke domaćina.

2. Svaka ugovorna stranka osigurava da prijenosi iz stavka 1. ovog clanka budu izvršeni u slobodno prenosivoj valuti po službenom tečaju važećem na dan prijenosa na teritoriju ugovorne stranke gdje se ulaganje ostvaruje.

CLANAK 8. Subrogacija

1. Ako jedna ugovorna stranka ili Agencija koju je ona odredila (za potrebe ovog clanka: prva ugovorna stranka) izvrši placanje temeljem odštete isplacene u svezi s ulaganjem na teritoriju druge ugovorne stranke (za potrebe ovog clanka: druga ugovorna stranka), druga ugovorna stranka priznaje:
 - a) prijenos na prvu ugovornu stranku svih prava i zahtjeva stranke koja je primila odštetu prema zakonu ili na temelju pravnog posla; i
 - b) da prva ugovorna stranka ima pravo ostvarivati takva prava i provoditi takve zahtjeve temeljem subrogacije u istom opsegu kao i stranka koja je primila odštetu te preuzima obveze u svezi s ulaganjem.
2. Prva ugovorna stranka pod svim uvjetima ima pravo na:
 - a) isti tretman u svezi s pravima, zahtjevima i obvezama njime stecenim, temeljem prijenosa; i
 - b) sva placanja primljena sukladno tim pravima i zahtjevima, budući da je stranka koja je primila odštetu imala pravo primiti istu temeljem ovog Ugovora, u svezi s tim ulaganjem i vezanim povratima.

CLANAK 9. Primjena drugih odredbi

Ako zakonske odredbe jedne od ugovornih stranaka ili postojeće međunarodne obveze ili one koje će nastati kasnije između ugovornih stranaka sadrže, uz ovaj Ugovor, pravilo, bilo opće ili posebno, koje ulaganjima ulagatelja druge ugovorne stranke daje pravo na povoljniji tretman od onog koji je predviđen ovim Ugovorom, takvo pravilo, u mjeri u kojoj je povoljnije, prevladava nad ovim Ugovorom.

CLANAK 10. Rješavanje sporova između ugovorne stranke i ulagatelja druge ugovorne stranke

1. Svaki ulagacki spor između ugovorne stranke i ulagatelja druge ugovorne stranke rješava se pregovorima.
2. Ako se spor iz stavka 1. ovog clanka ne može riješiti u roku od šest (6) mjeseci od pisane obavijesti, spor se na zahtjev ulagatelja rješava kako slijedi:
 - a) putem nadležnog suda ugovorne stranke, ili

- b) mirenjem ili arbitražom Medunarodnog centra za rješavanje ulagackih sporova (ICSID), osnovnog Konvencijom o rješavanju ulagackih sporova između država i državljana drugih država, otvorenoj za potpis u Washingtonu, 18. ožujka 1965. godine. U slučaju arbitraže, svaka ugovorna stranka temeljem ovog Ugovora unaprijed neopozivo pristaje, čak i ako nema posebnog ugovora o arbitraži između ugovorne stranke i ulagatelja, podnijeti spor ovom Centru;
 - c) ad hoc arbitražom sukladno Arbitražnim pravilima Komisije Ujedinjenih naroda za međunarodno trgovačko pravo (UNCITRAL). U slučaju arbitraže, svaka ugovorna stranka temeljem ovog Ugovora unaprijed neopozivo pristaje, čak i ako ne postoji posebni ugovor o arbitraži između ugovorne stranke i ulagatelja, podnijeti svaki takav spor navedenom sudu.
3. Ukoliko ulagatelj podnese spor nadležnom sudu domaćeg ugovorne stranke ili ad hoc arbitražnom sudu ili ICSID-u, odabir jednog od tih postupaka spomenutih u stavku 2. ovog članka je konačan.
 4. Odluka je konačna i obvezujuća, izvršava se sukladno nacionalnim zakonom, svaka ugovorna stranka osigurava priznanje i izvršenje arbitražne odluke u skladu sa svojim relevantnim zakonima i ostalim propisima.
 5. Ugovorna stranka koja je stranka u sporu neće, ni u kojem stadiju postupka mirenja ili arbitraže ili izvršenja odluke, uložiti prigovor da je ulagatelj koji je druga stranka u sporu primio odštetu temeljem jamstva s obzirom na cijeli ili dio svojih gubitaka.

CLANAK 11.

Rješavanje sporova između ugovornih stranaka

1. Sporovi između ugovornih stranaka u svezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora rješavaju se, u mjeri u kojoj je to moguće, pregovorima.
2. Ako spor prema stavku 1. ovog članka nije moguće riješiti u roku od šest (6) mjeseci, na zahtjev jedne od ugovornih stranaka on se upućuje arbitražnom sudu.
3. Takav se arbitražni sud osniva ad hoc kako slijedi: svaka ugovorna stranka imenuje jednog arbitra, a ta se dva arbitra dogovaraju o izboru državljanina treće države za svog predsjedatelja. Ti se arbitri imenuju u roku od dva (2) mjeseca od dana kada je jedna ugovorna stranka obavijestila drugu ugovornu stranku o svojoj namjeri da uputi spor na rješavanje arbitražnom sudu čiji se predsjedatelj imenuje tijekom dva (2) sljedeća mjeseca.
4. Ako se ne poštuju rokovi navedeni u stavku 3. ovog članka, bilo koja od ugovornih stranaka može, u nedostatku drugog odgovarajućeg dogovora, pozvati predsjednika Medunarodnog suda pravde da izvrši neophodna imenovanja. Ako je predsjednik Medunarodnog suda pravde državljanin jedne od ugovornih stranaka ili je na drugi način spriječen u obavljanju spomenute dužnosti, potpredsjednik ili, u slučaju njegove spriječenosti, sljedeći po rangu član Medunarodnog suda pravde, bit će pozvan da pod istim uvjetima obavi neophodna imenovanja.

5. Arbitražni sud ustanovljuje vlastita pravila postupka.
6. Arbitražni sud donosi svoju odluku na temelju ovog Ugovora i u skladu s pravilima međunarodnog prava. Arbitražni sud donosi odluku većinom glasova; odluka je konačna i obvezujuća.
7. Svaka ugovorna stranka snosi troškove svog člana i svog pravnog zastupanja u arbitražnom postupku. Troškove predsjedatelja i preostale troškove obje ugovorne stranke snose u jednakim dijelovima. Arbitražni sud odlučuje o konačnom plaćanju troškova, uzimajući u obzir presudu i odgovornost za nastanak ovih troškova.

CLANAK 12.
Primjena Ugovora

Ovaj se Ugovor primjenjuje na ulaganja izvršena u skladu sa zakonima i propisima ugovorne stranke domaćina nakon njegova stupanja na snagu ovog Ugovora.

CLANAK 13.
Stupanje na snagu, trajanje i otkaz

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu danom primitka posljednje obavijesti diplomatskim putem, kojom jedna od ugovornih stranaka obavještava drugu da su ispunjeni njeni unutarnji zakonski uvjeti za stupanje na snagu ovog Ugovora.
2. Ovaj Ugovor ostaje na snazi za razdoblje od deset (10) godina, a nakon toga se produžuje za sljedeća desetogodišnja razdoblja, osim ako jedna od ugovornih stranaka godinu dana prije isteka početnog ili bilo kojeg narednog razdoblja, ne obavijesti drugu ugovornu stranku o svojoj namjeri otkaza ovog Ugovora. U tom slučaju otkaz proizvodi učinak istekom tekućeg razdoblja od deset (10) godina.
3. Na ulaganja izvršena prije dana kada je otkaz ovog Ugovora stupio na snagu, odredbe ovog Ugovora su i dalje na snazi tijekom razdoblja od deset (10) godina od dana otkaza ovog Ugovora.

Sastavljeno u _____, dana _____ u dva izvornika, svaki na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su sva tri teksta jednako vjerodostojna. U slučaju razlika u tumačenju, prevladat će engleski tekst.

**ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE**

**ZA VLADU
REPUBLIKE TUNIS**

Vlada Republike Hrvatske na temelju članka 12. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih Ugovora ("Narodne novine", br.: 28/96), na sjednici održanoj _____ 2004. godine donjela je

Z A K L J U C A K

1. Prihvaca se Izvješće o vodenim pregovorima za sklapanje Ugovora između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Republike Tunis o poticanju i uzajamnoj zaštiti ulaganja u tekstu kojega je dostavilo Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva aktom, Klasa: 018-02/02-01/2, Ur.br.: 526-01-04-5 od 8. srpnja 2004. godine.
2. Utvrđuje se da je usklađeni tekst predmetnog Ugovora u skladu sa utvrđenom osnovom za vodenje pregovora i sklapanje Ugovora.
3. Ovlašćuje se Ministar gospodarstva, rada i poduzetništva da u ime Vlade Republike Hrvatske , potpiše Ugovor iz točke 1. ovog Zaključka.

Klasa:
Ur. br.:
Zagreb,

PREDSJEDNIK VLADE
dr.sc. Ivo Sanader